

**การศึกษาองค์ประกอบการพัฒนา รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สถาบันการพลศึกษา**
**A Study of the Components of the Development of the Training Curriculum
to Enhance the Ability to Use Thai Language
for Professional Teachers in Institute of Physical Education**

ภูมิภัทร พันธุ์ทองกลาง¹ พัทธ์ชัย นิลนพคุณ² สุวรรณ จัยทอง³

¹นักศึกษาลัทธิสุตรปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

^{2, 3}สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

E-mail: Pomipat@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู และ 2) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู การวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างการให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในสถาบันการพลศึกษา และมีประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา จำนวน 10 ท่าน และอาจารย์ผู้ควบคุมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 5 ท่าน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง ระยะที่ 2 พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย เป็นกระบวนการร่างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย พบว่า 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนกับสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเบื้องต้น พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยควรมีการพัฒนาและเสริมสร้างดังมีรายละเอียด ได้แก่ (1) โครงสร้างของภาษาไทย (2) คำและการใช้คำ (3) ประโยคและการเชื่อมประโยค (4) การสะกดคำไทย (5) การอ่านคำไทย (6) ระดับของภาษาและการสื่อสาร (7) การอ่านจับใจความสำคัญ (8) การอ่านวิเคราะห์และวิจารณ์ (9) การอ่านสรุปความ (10) การเขียนย่อหน้า และ (11) การเขียนสรุปความ โดยนักศึกษายังขาดความรู้และทักษะที่จะนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 2) ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้าง

ความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นกระบวนการศึกษาความจำเป็นต้องการพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อให้ นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาไทย องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ ของรูปแบบฝึกอบรม (3) โครงสร้างรูปแบบฝึกอบรม (4) เวลาการฝึกอบรม (5) เนื้อหาสาระการ ฝึกอบรม (6) กิจกรรมการฝึกอบรม (7) สื่อการฝึกอบรม และ (8) การติดตามการวัดและประเมินผล

คำสำคัญ : การศึกษาองค์ประกอบ/หลักสูตรฝึกอบรม/การเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย

Abstract

The purposes of this qualitative study were to 1) study the basic data for a development of a training curriculum to enhance the ability to use Thai language of the professional teacher students, and 2) develop a training curriculum to enhance the ability to use Thai language of the professional teacher students. The research conduct was divided into 2 following phases: Phase 1 (survey basic data for a development of a curriculum) - the samples consisted of 10 teachers, teaching Thai language in the Institute of Physical Education, who also had experience in teaching in a higher education level, and 5 teacher supervisors in charge of professional training course. The tool in this phase was structured interview. Phase 2 (development of a training curriculum to enhance the ability to use Thai language) - the process in drafting the curriculum was done by using content analysis.

The findings were discovered that 1) from the interview data, the components to develop the curriculum should include (1) Thai language structure, (2) words and word use, (3) sentences and sentence connections, (4) Thai language spelling, (5) Thai language pronunciation, (6) the register of Thai language use and communication, (7) reading for comprehension, (8) analytical reading, (9) reading for gist, (10) summary writing, and (11) writing for conclusions. It was found that the students lacked the ability to apply knowledge and skills when they were on the professional field training. 2) The development of the curriculum to enhance to ability to use Thai language required the following components: (1) the principles of the curriculum, (2) the goals of the curriculum, (3) the structure of the training model, (4) the duration

of the training curriculum, (5) the contents of the curriculum, (6) the instructional activities, (7) the materials used in the course, and (8) the follow-up and assessment of the course.

Keywords: A study of components / Training curriculum / Enhancement of the ability to use Thai language

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำชาติช่วยสร้างเอกภาพของชาติ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ใช้ในการเรียนรู้และช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือแสดงความเป็นชาติ เป็นมรดกทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษาไทยต้องใช้ให้ถูกต้อง เป็นรากฐานนำไปสู่การเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ อีกด้วย สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รักการอ่าน การเขียน แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รักและหวงแหนภูมิใจในภาษาไทย การใช้ภาษา คือ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิตของเผ่าพันธุ์มนุษย์ เพราะมนุษย์ไม่สามารถอยู่ลำพังได้ ชีวิตมนุษย์จึงต้องสัมพันธ์กับการสื่อสารเพื่อความอยู่รอด ดังที่กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์ และจันทิมา เอี่ยมมานนท์ (2549) กล่าวว่า “มนุษย์ไม่สามารถอยู่รอดได้โดยไม่มีภาษา ภาษาเป็นสิ่งที่หล่อหลอมมนุษย์ไว้ด้วยกันให้เป็นสังคม และเป็นเครื่องมือสำคัญที่สานสัมพันธ์ระหว่างตนกับผู้อื่น” ภาษาเป็นสิ่งที่เกิดจากข้อตกลงของคนในสังคมให้ใช้ร่วมกัน เราจึงเห็นการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคมแต่ละสังคมผ่านภาษา ดังนั้นเราจะสามารถศึกษาสังคมผ่านภาษาและสามารถศึกษาภาษาเพื่อค้นหาภาพสะท้อนสังคมได้ สังคมใดก็ตามที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในการสื่อสารประสิทธิภาพของการสื่อสารในสังคมนั้น ๆ ก็จะมีความสำเร็จขึ้นได้

ลักษณะสำคัญของภาษาไทยข้างต้น พบว่า การใช้ภาษาไทยในปัจจุบันไม่เป็นไปตามความมุ่งหมาย ทั้งที่ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ แต่คนไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญของการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องน้อยมาก มีการใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้องหลายลักษณะ ทั้งด้านการออกเสียง การใช้คำ รวมทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษาอ่าน นพดล จันทรพิชญ์ (2557) ได้กล่าวถึงการ ใช้ภาษาไทยในปัจจุบันว่ามีปัญหาเกิดขึ้นอยู่เสมอ ๆ โดยเฉพาะในด้านการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะการมองข้ามความสำคัญของภาษาไทยของคนไทยประการหนึ่งและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีประการหนึ่ง การไม่เห็นความสำคัญในวิชาภาษานั้นเกิดขึ้นเพราะความคิดว่าเป็นภาษาของตัวเอง และญาดา อารัมภีร์ (2558) กล่าวว่า “ภาษา” เป็นเรื่องของการ “การสั่งสม” และ “การฝึกฝน” อย่างต่อเนื่อง กระบวนการเรียนรู้ทั้งหลายหนีไม่พ้นบันได 4 ขั้น คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งส่งผลกระทบถึงกันโดยตรง ต่อให้เป็นภาษาไทยที่คุ้นเคยกันมาตั้งแต่เกิด ถ้าขาด “การฟัง

พูด อ่าน และเขียน” ย่อมส่งผลกระทบกันเป็นลูกโซ่ ฟังไม่รู้เรื่อง-พูดไม่ชัด-อ่านหนังสือไม่ออก-เขียนผิด ๆ ถูก ๆ

จากกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คนไทยทุกคนควรสนองพระราชประสงค์โดยถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องศึกษาเอาใจใส่ฝึกฝนให้มีประสิทธิภาพในการใช้ภาษาไทยจนสามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องบริสุทธิ์ ทั้งในเรื่องการออกเสียง การใช้คำและการเรียงคำเข้าประโยค รวมทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ภาษาและช่วยกันเผยแพร่สิ่งที่ถูกต้องต่อไป

และการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (ภูมิภัทร พันธุ์ทองกลาง.2558) ซึ่งพบว่า คุณลักษณะความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยเฉพาะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ เกี่ยวข้องกับทักษะด้านการใช้ภาษาไทยยังไม่ถูกต้อง ชัดเจน ประกอบกับการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาและมีประสบการณ์สอนมากกว่า 3 ปี ปฏิบัติงานที่สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง และอาจารย์ที่มีหน้าที่ดูแลนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เยาวลักษณ์ เกิดสมบูรณ์ จินตนา ดิยะรังสี นกุล จันทรนีฤทธบรรและปรีดาภรณ์ ดวงใจดี. 2559) พบว่า การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษากพร่องในเรื่องการออกเสียง การอ่านคำ การเขียนสะกดคำ การใช้ภาษาในการเขียน การพูดที่ไม่ชัดเจน ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ เป็นต้น เนื่องจากนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาเน้นกระบวนการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับภาคปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงไม่ค่อยสนใจในการใช้ภาษาไทยเท่าที่ควร ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชาภาษาไทยและมีประสบการณ์โดยตรงต่อการสอนทำให้เห็นทักษะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาและจากการทดสอบในด้านทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนยังมีปัญหาค่อนข้างมาก การเข้าใจถึงสภาพปัญหาการใช้ภาษาของผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด มีความแตกต่างกันอย่างไร ความสามารถในการใช้ภาษาเป็นปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารหรือไม่ อย่างไร การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของหลักสูตรสถาบันการพลศึกษา กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ นักศึกษาทุกคนต้องเรียนภาษาไทย แต่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาค่อนข้างต่ำ จากผลการวิจัยของพนธ์ณีย์ วิหคโต (2542) พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาของนักศึกษา คือ การใช้คำไม่ถูกต้อง การออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำไม่ชัด มีการใช้ภาษาต่างประเทศแทนคำภาษาไทย ในส่วนของการเขียนนั้นพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้อง โดยเขียนคำตามการออกเสียง และใช้คำย่อในการสื่อสารความหมายที่เข้าใจกันเฉพาะกลุ่ม และพรทิพย์ คำดี (2546) ได้ศึกษาการใช้ภาษาไทยในการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการใช้คำมีข้อบกพร่องในระดับมาก คือ การใช้คำผิด

ความหมาย การใช้คำไม่เหมาะสมกับการเขียน การใช้คำไม่คงที่ การใช้คำผิดชนิด และการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาเขียน ซึ่งอศุลย์ ไทรเล็กทิม (2550) ได้ทำการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพฯ พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และ 4-6 ภาพรวมอยู่ในระดับกลาง ปัญหาที่พบ ได้แก่ ปัญหาการใช้คำ ปัญหาการอ่านออกเสียง ปัญหาการเขียน ปัญหาการใช้ประโยคและการใช้ภาษา ปัญหาการอ่าน ปัญหาการพูด และปัญหาการฟัง แนวทางแก้ไขปัญหาคือ คลินิกหมอภาษา กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและทักษะการใช้ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มุ่งให้เกิดการพัฒนาผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนคือ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตสำนึกในหน้าที่ต่อตนเองและสังคม มีความสามารถในการเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ทั้งในสาขาและต่างสาขาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อสร้างสรรค์ พัฒนาตนเองและสังคมได้ ด้านทักษะทางปัญญา สามารถสืบเสาะ แสวงหา และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา คือ บุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ เคารพและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น ด้านการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาประจำชาติและภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมในชีวิตประจำวันและสังคมพหุวัฒนธรรม และด้านการจัดการเรียนรู้สามารถนำภาษาและวัฒนธรรมไปบูรณาการใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้านพลศึกษาได้ ดังนั้นการเน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สามารถนำความรู้ ความเข้าใจ และทักษะไปใช้ให้เอื้อต่อการพัฒนาตนเองและสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปัจจุบันแล้ว ยังสามารถเสริมสร้างทักษะและกระบวนการใช้ภาษาไทยให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังที่พบปัญหาการใช้ภาษาไทยโดยการศึกษาค้นพบจากครูผู้สอนภาษาไทยรวมถึงนักวิชาการต่าง ๆ และผู้วิจัยเอง ทักษะที่จะมุ่งให้กับผู้เรียนเพื่อความสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านการใช้ภาษา คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถนำทักษะการใช้ภาษาไทยไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้อย่างเหมาะสม และเพิ่มทักษะกระบวนการที่ถูกต้องต่อวิชาชีพ โดยให้นักศึกษาวิชาชีพครูเห็นความสำคัญในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง รู้จักวิธีการใช้ภาษาไทย เพิ่มความมั่นใจในการแสดงออกอย่างถูกต้อง โดยสอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

สำหรับการเรียนระดับมหาวิทยาลัยเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อที่ออกสู่สังคมแห่งการเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดีของสังคม และประเทศชาติ และเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถขององค์กร นักศึกษาต้องอาศัยความตั้งใจ ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจในการฝึกฝนรวมทั้งการแสวงหาวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพต่อการเรียนให้สูงขึ้น

ความสามารถในการพัฒนาตนเองจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพราะผู้สอนในระดับอุดมศึกษาไม่ได้อยู่ใกล้ชิดเพื่อคอยแนะนำนักศึกษาตลอดเวลา (Oxford. 1990) การฝึกอบรมเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ การฝึกอบรมเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันเป็นการเพิ่มความสามารถในการทำงานในเรื่องของความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ความชำนาญในการปฏิบัติงาน สมิตและเรแกน (Smith & Ragan. 1999 อ้างถึงในทิศนา แหม่มณี. 2553) กล่าวว่า การฝึกอบรมแตกต่างจากการเรียนการสอนที่เป้าหมายของการนำไปใช้ การฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์ที่เฉพาะชัดเจน มุ่งนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติทันที ทั้งนี้การสอน (Teaching) การเรียนและการสอน (Instruction) และการฝึกอบรม (Training) ล้วนเป็นประสบการณ์ที่การศึกษา (Education) จัดขึ้นเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและการดำรงชีวิต

การวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาไทย โดยเน้นกระบวนการฝึกอบรมเพื่อใช้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งให้ผู้เรียนร่วมมือร่วมใจกันในการทำงานเป็นกลุ่ม การเรียนรู้วิธีนี้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มศึกษาและสร้างความรู้ร่วมกันในเรื่องต่างๆ และในกระบวนการจัดการกับความรู้ข้อมูล การสร้างชิ้นงานหรือทำโครงการร่วมกันของผู้เรียนจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และการเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาวิชาชีพครูก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อให้นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับประกอบวิชาชีพ และเพื่อให้นักศึกษาเห็นคุณค่าความสำคัญของภาษาไทย ทั้งเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้พร้อมทั้งส่งเสริมให้นักศึกษามีความรัก ความผูกพัน และความสามัคคีต่อกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา และอาจารย์ผู้สอนที่สังกัดสถาบันการพลศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ จำนวน 10 ท่าน และอาจารย์ผู้ควบคุมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 5 ท่าน ซึ่ง

ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง มายืนยันความเหมาะสมกับองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

2. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

2.1 ความต้องการในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

2.2 โครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการดังนี้

1. การสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูเป็นระยะการวางแผนเพื่อการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบและดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาไทย และวินิจฉัยความต้องการเพื่อนำมากำหนดรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม ได้มาจากการสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างกับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษา และอาจารย์ผู้สอนที่สังกัดในสถาบันการพลศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ จำนวน 10 ท่าน และอาจารย์ผู้ควบคุมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 5 ท่าน พร้อมยืนยันความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

2. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูเป็นกระบวนการร่างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย หลังจากทำการสังเคราะห์องค์ประกอบและได้เอกสารประกอบรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมโดยการตรวจสอบคุณภาพโครงร่างเอกสารประกอบการหลักสูตรฝึกอบรมด้วยการประเมินโครงร่างรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม โดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรม จำนวน 1 ท่าน

3. สังเคราะห์โครงสร้างองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) แล้วสรุปผลการวิจัย

5. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างกับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา เป็นอาจารย์ที่สังกัดสถาบันการพลศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาศึกษาอื่น ๆ จำนวน 10 ท่าน และอาจารย์ผู้ควบคุมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 5 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. สัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างกับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์ด้านการสอนในระดับอุดมศึกษา อาจารย์ที่สังกัดในสถาบันการพลศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ จำนวน 10 ท่าน และอาจารย์ผู้ควบคุมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 5 ท่าน

2. สังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สร้างองค์ประกอบของฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพรู

3. ให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพรู

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนธันวาคม 2560 ถึง เดือนมีนาคม 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) แล้วสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพรู เป็นระยะการวางแผนเพื่อการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการสร้างและดำเนินการศึกษา วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับความสามารุในการใช้ภาษาไทย โดยการสัมภาษณ์และสอบถามอาจารย์ผู้สอนพร้อมกับสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเบื้องต้น พบว่า ความสามารุในการใช้ภาษาไทยควรพัฒนาด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) โครงสร้างของภาษาไทย คือ เสียงในภาษาไทย คำ และประโยคในภาษาไทย 2) คำและการใช้คำ “คำ” เป็นสื่อแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และความรู้ออกมาให้ผู้อื่นได้รู้และเข้าใจ ทั้งนี้ เพราะคำเป็นเครื่องมือที่คนทุกชนชาติทุกภาษาใช้เพื่อให้เข้าใจระหว่างกัน และหน้าที่ที่สำคัญของคำอีกประการหนึ่งคือ “คำทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายหรือสิ่งที่บอกความหมาย และเราตีความได้”

3) ประโยคและการเชื่อมประโยค หมายถึง กลุ่มของคำที่เรียงต่อกันอย่างเป็นระบบตามกฎเกณฑ์ที่เรียกว่าไวยากรณ์ในแต่ละภาษา 4) การสะกดคำไทย หมายถึง การเขียนคำสะกดให้ถูกต้องตามหลักภาษาและการเขียนคำให้ถูกต้อง 5) การอ่านคำไทย คือ การแปลงเสียงตัวอักษรไทยให้ถูกต้อง 6) ระดับของภาษาและการสื่อสาร เป็นทักษะการใช้ภาษาในการลดหลั่นของชั้นภาษาซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางสังคมของผู้ส่งสารและผู้รับสาร กาลเทศะ เรื่องที่พูด และช่องทางการสื่อสาร 7) การอ่านจับใจความสำคัญ ทำให้ทราบข้อเท็จจริง จับประเด็นสำคัญหรือความคิดของเรื่องที่อ่าน 8) การอ่านวิเคราะห์และวิจารณ์ เป็นการอ่านอย่างพิจารณา ไตร่ตรอง กลั่นกรอง แยกแยะอย่างมีเหตุผลเพื่อการสรุปความคิดเกี่ยวกับงานเขียนนั้น ๆ 9) การอ่านสรุปความ คือ การสรุปใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่านอย่างเข้าใจ และสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ 10) การเขียนย่อหน้า คือ การเรียงเรื่องสั้น ๆ เรื่องหนึ่งทีประกอบขึ้นด้วยประโยคหลาย ๆ ประโยค ประโยคเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันโดยมีใจความมุ่งแสดงความคิดสำคัญเพียงเรื่องเดียว และ 11) การเขียนสรุปความ เป็นการสื่อสารที่ผู้เขียนต้องแสดงทั้งสมรรถภาพในการอ่านจับใจความให้ถูกต้อง ตรงประเด็น และสามารถเรียบเรียงภาษาเขียน สรุปประเด็นให้ถูกต้อง ชัดเจน ต่อเนื่อง สละสลวย เป็นภาษาเขียนที่ดีด้วยดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องมีการพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาไทย

2. องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาวิชาชีพรู เป็นกระบวนการร่างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยซึ่งได้จากการสังเคราะห์ในข้อที่ 1 โดยมีรายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม ได้แก่ 1) หลักการ เป็นรูปแบบหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักศึกษา 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อให้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม 3) โครงสร้างรูปแบบฝึกอบรม ได้แก่ (1) หลักภาษา 12 ชั่วโมง (2) หลักการใช้ภาษาไทย 12 ชั่วโมง (3) การอ่านเพื่อความเข้าใจ 12 ชั่วโมง และ (4) การเขียนเพื่อการสื่อสาร 12 ชั่วโมง 4) เวลาการฝึกอบรม รวมทั้งสิ้น 8 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวม 48 ชั่วโมง 5) เนื้อหาสาระการฝึกอบรม ประกอบด้วย เนื้อหา 4 หน่วย : หน่วยที่ 1 หลักภาษา หน่วยที่ 2 หลักการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ และหน่วยที่ 4 การเขียนเพื่อการสื่อสาร 6) กิจกรรมการฝึกอบรม ประกอบด้วย (1) การสร้างความคุ้นเคย (2) การทดสอบก่อนฝึกอบรม (3) การดำเนินการฝึกอบรม และ (4) การทดสอบหลังฝึกอบรม 7) สื่อการฝึกอบรม ประกอบด้วย (1) รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม (2) คู่มือสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม (3) เอกสารประกอบการฝึกอบรม และวัสดุอุปกรณ์ และ 8) การติดตาม การวัดและประเมินผล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยควรพัฒนาและเสริมสร้างรายละเอียด ได้แก่ 1) โครงสร้างของภาษาไทย 2) คำและการใช้คำ 3) ประโยคและการเชื่อมประโยค 4) การสะกดคำไทย 5) การอ่านคำไทย 6) ระดับของภาษาและการสื่อสาร 7) การอ่านจับใจความสำคัญ 8) การอ่านวิเคราะห์และวิจารณ์ 9) การอ่านสรุปความ 10) การเขียนย่อหน้า และ 11) การเขียนสรุปความ

2. องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูมีรายละเอียดองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม ได้แก่ 1) หลักการเป็นรูปแบบหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักศึกษา 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบฝึกอบรม เพื่อให้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม 3) โครงสร้างรูปแบบฝึกอบรม ได้แก่ (1) หลักภาษา 12 ชั่วโมง (2) หลักการใช้ภาษาไทย 12 ชั่วโมง (3) การอ่านเพื่อความเข้าใจ 12 ชั่วโมง และ (4) การเขียนเพื่อการสื่อสาร 12 ชั่วโมง 4) เวลาการฝึกอบรม รวมทั้งสิ้น 8 วัน ๆ ละ 6 ชั่วโมง รวม 48 ชั่วโมง 5) เนื้อหาสาระการฝึกอบรม ประกอบด้วย 4 หน่วย : หน่วยที่ 1 หลักภาษา หน่วยที่ 2 หลักการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ และหน่วยที่ 4 การเขียนเพื่อการสื่อสาร 6) กิจกรรมการฝึกอบรม ประกอบด้วย (1) การสร้างความคุ้นเคย (2) การทดสอบก่อนฝึกอบรม (3) การดำเนินการฝึกอบรม และ (4) การทดสอบหลังฝึกอบรม 7) สื่อการฝึกอบรม ประกอบด้วย (1) รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม (2) คู่มือสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม (3) เอกสารประกอบการฝึกอบรม และวัสดุอุปกรณ์ และ 8) การติดตาม การวัดและประเมินผล

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นการวางแผนเพื่อสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการสร้างรูปแบบและดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการสำรวจความต้องการจำเป็นจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เอกสารหลักสูตร เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์และสอบถามอาจารย์ผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาในเบื้องต้น พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยควรมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) โครงสร้างของภาษาไทย 2) คำและการใช้คำ 3) ประโยคและการเชื่อมประโยค 4) การสะกดคำไทย 5) การอ่านคำไทย 6) ระดับของภาษาและการสื่อสาร 7) การอ่านจับใจความสำคัญ 8) การอ่านวิเคราะห์และวิจารณ์ 9) การอ่านสรุปความ 10) การเขียนย่อหน้า และ 11) การเขียนสรุปความ ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ การใช้ภาษา

ที่ดีมีความสำคัญต่อการเรียนรู้แต่ในปัจจุบันการใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ไม่ถูกต้องและเหมาะสม ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เพราะเกิดจากการไม่เห็นความสำคัญ ขาดทักษะ ความรู้ และการฝึกฝนการใช้ภาษาไทยถูกวิธี อุดลย์ ไทรเล็กทิม (2550) ได้ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ภาพรวมอยู่ในระดับกลาง ซึ่งปัญหา ที่พบ ได้แก่ ปัญหาการใช้คำ ปัญหาการอ่านออกเสียง ปัญหาการเขียน ปัญหาการใช้ประโยคและ การใช้ภาษา ปัญหาการชม ปัญหาการอ่าน ปัญหาการพูดและปัญหาการฟัง โดยมีแนวทางแก้ไข ปัญหา คือ คลินิกหมอภาษา กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น และคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการสัมมนาทางวิชาการด้านภาษาและวรรณกรรม ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนและ การใช้ภาษาไทย (2551) พบว่า ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการเรียนการสอนและการใช้ภาษาไทย ระดับอุดมศึกษาโดยสรุปคือ นักศึกษาให้ความสนใจภาษาไทยน้อย ไม่รักการอ่าน มีพื้นฐาน ความรู้ภาษาไทยก่อนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาค่อนข้างน้อย และใช้ภาษาไทยผิดไม่ถูกต้อง จากสื่อมวลชน แนวทางแก้ไขจึงควรปลูกฝังให้รักภาษาไทย และให้ความสำคัญกับวิชาภาษาไทย ให้มากขึ้น ควรระมัดระวังการใช้ภาษาไทยที่ไม่ถูกต้องจากสื่อมวลชน สอดคล้องกับผลการวิจัย ของพันธุ์ชัย วิหคโต (2542) พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา คือ การใช้คำไม่ถูกต้อง การออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำไม่ชัด มีการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเขียน คำตามการออกเสียง และใช้คำย่อในการสื่อสารความหมายที่เข้าใจเฉพาะกลุ่ม และพรทิพย์ คำดี (2546) ได้ศึกษาการใช้ภาษาไทยในการเขียนของนักศึกษา พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการ ใช้คำมีข้อบกพร่องในระดับมาก คือ การใช้คำผิดความหมาย การใช้คำไม่เหมาะสมกับการเขียน การใช้คำไม่คงที่ การใช้คำผิดชนิด และการใช้คำภาษาต่างประเทศในการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ สรศักดิ์ เชี่ยวชาญ (2561) ได้อธิบายการสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตตาม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ว่า การสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา อาจารย์ควรคำนึงถึงผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ฝึกกระบวนการคิดเพื่อสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้รวมถึงการแบ่งปันความรู้กันในห้องเรียนเพื่อให้ได้ บัณฑิตที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ นั่นคือมีความสามารถในการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ทั้งการ ฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ

2. องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นกระบวนการร่างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการ ใช้ภาษาไทย ความจำเป็นต้องมีการพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย สามารถ ทำได้หลายวิธี การใช้กระบวนการรูปแบบฝึกอบรมสำหรับนักศึกษาให้มีการพัฒนาความสามารถ ในการใช้ภาษาไทย เป็นอีกวิธีหนึ่งเพราะนักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาไทยพื้นฐานมาแล้วบ้าง

ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาขาดความรู้ทักษะที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังนั้นการฝึกอบรมจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อการใช้ภาษาไทยพร้อมกับส่งผลให้การใช้ภาษาไทยของนักศึกษามีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบฝึกอบรม 3) โครงสร้างรูปแบบฝึกอบรม 4) เวลาการฝึกอบรม 5) เนื้อหาสาระการฝึกอบรม 6) กิจกรรมการฝึกอบรม 7) สื่อการฝึกอบรม และ 8) การติดตามการวัดและประเมินผลซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับทาบ (Taba. 1962) ที่เสนอขั้นตอนรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร คือ 1) วินิจฉัยความต้องการ 2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่สังคมต้องการ 3) คัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ครูนำมาสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตรงตามความต้องการของสังคม 4) จัดลำดับขั้นตอนและแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาสาระที่เลือกไว้ 5) คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ นำมาเสริมเนื้อหาสาระ กระบวนการให้สมบูรณ์และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย 6) จัดระเบียบ จัดลำดับขั้นตอน และแก้ไขปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ 7) ประเมินผลการใช้หลักสูตร และสอดคล้องกับสังคอุทรานันท์ (2537) ที่เสนอขั้นตอนรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การกำหนดจุดมุ่งหมาย 3) การคัดเลือกเนื้อหาและจัดเนื้อหาสาระ 4) การกำหนดมาตรการวัดและประเมินผล 5) การนำหลักสูตรไปใช้ 6) การประเมินผลการใช้หลักสูตร และ 7) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันการศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยอย่างเหมาะสมให้กับนักศึกษาเพื่อเป็นการเสริมสร้างองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์
2. แนวทางการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยโดยการจัดอบรมของสถาบันการศึกษาได้

เอกสารอ้างอิง

- กฤษดาวรรณ หงส์ลัดดารมภ์ และจันทิมา เอี่ยมมานนท์, บรรณาธิการ. (2549). **พลวัตของภาษาไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พิมพ์ครั้งที่ 2**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- คณาจารย์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. (2552). **ภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication)**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ญาดา อารัมภ์. (2558). “ภาษาไทยวันนี้” ยารัก (ภา) ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ณ เพชรสำนักพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). **การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูมิภัทร พันธุ์ทองกลาง. (2558). **รายงานวิจัยเรื่องคุณลักษณะความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู**. ปทุมธานี: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ.
- เยาวลักษณ์ เกิดสมบูรณ์ จินตนา ดิยะรังสี นกุล จันทรนีฤทธบรรและปรีดาภรณ์ ดวงใจดี. (2559, 15 ธันวาคม). **การสัมภาษณ์**. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ. สัมภาษณ์.
- สรศักดิ์ เชื้อวชาญ. (2561). **การสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์**. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 33 (มกราคม-เมษายน), 117-122.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2537). **พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: วงเดือนการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดุลย์ ไทรเล็กทิม. (2550). **รายงานการวิจัยปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Oxford, R. L. (1990). **Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know**. New York: Newbury House.
- Taba, H. (1962). **Curriculum Development Theory and Practice**. New York: Harcourt, Brace and World.